

Arrest

nr. 138 239 van 11 februari 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kazachse nationaliteit te zijn, op 3 juli 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 27 mei 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 9 juli 2014 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 november 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. FLAMANG, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Bij beslissing van 27 mei 2014 werd de aanvraag 9ter, ingediend op 10 januari 2014, ongegrond verklaard. Die beslissing werd op 5 juni 2014 ter kennis gebracht.

Dit is de bestreden beslissing:

“in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 12.02.2014, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen,

Er werden medische elementen aangehaald door KG die echter niet weerhouden kunnen worden (zie medisch advies arts-adviseur dd. 22.05.2014)

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel roept verzoeker de schending in van de artikelen 9ter en 62 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, van artikel 3 van het EVRM, artikel 7, § 1 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 en van de motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en de manifeste beoordelingsfout.

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

“Dat de bestreden beslissing verwijst naar het advies van de arts-adviseur dd. 22 mei 2014, dat als onderdeel van de motivering van de beslissing dient te worden beschouwd.

Dat de arts-adviseur in haar advies bevestigt dat er in casu sprake is van een medische problematiek die een reëel risico kan inhouden voor het leven of de fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt. Evenwel wordt ten onrechte gesteld dat er in hoofdte van verzoeker geen reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling zou bestaan omdat de medische behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zou zijn in Kazachstan.

De arts-adviseur verwijst hiervoor naar informatie afkomstig uit de 1) MedCOI-databank, 2) het Rijksregister van geneesmiddelen, medische hulpmiddelen en MT en 3) naar informatie bekomen via <http://www.gp.7.kz> waaruit zou blijken dat medicamenteuze behandeling met leflunomide, methoxetraat, prednisolon, foliumzuur, omeprazol en calcium + vitamine D3 beschikbaar zijn in Kazachstan. Ook kinesitherapie, een rolstoel en reumatologische (internistische) zorgen zouden beschikbaar zijn in Kazachstan.

Dat de bronnen waarnaar de arts-adviseur verwijst evenwel enkel uitspraak doen over de eventuele beschikbaarheid van bepaalde medicijnen en medische zorgen, doch zich niet uitspreken over de toegankelijkheid ervan én het feit of deze steeds ononderbroken beschikbaar zijn.

Zo stelt de MedCOI-databank uitdrukkelijk dat de informatie verkregen uit de databank enkel beperkt is tot de beschikbaarheid van medische behandelingen en dan nog gewoonlijk in één welbepaalde kliniek of gezondheidsinstelling in het herkomstland (cf. advies arts-adviseur dd. 22.05.2014 p. 2, onderaan disclaimer).

M.a.w. hieruit blijkt geenszins dat de nodige medische zorgen financieel toegankelijk zijn, noch waar deze te verkrijgen zijn (bv. enkel in de hoofdstad, enkel in een privéziekenhuis), noch of zij steeds ononderbroken beschikbaar zijn.

Ook de informatie uit het Rijksregister van geneesmiddelen, medische hulpmiddelen en MT waar de arts-adviseur naartoe verwijst blijkt enkel dat bepaalde medicijnen geregistreerd werden in Kazachstan, doch geenszins of deze ook daadwerkelijk beschikbaar en of financieel toegankelijk zijn.

Tenslotte blijkt de informatie op de website <http://www.gp.7.kz> enkel in het Russisch of Kazakhs beschikbaar te zijn, zodat de vraag zich opdringt hoe de arts-adviseur via deze website aan informatie kon geraken.

Bovendien heeft de behandelende reumatoloog van verzoeker een schrijven gericht aan de arts-adviseur, nu hij zich geenszins kon vinden in een eerdere negatieve beslissing inzake het dossier van verzoeker (cf. brief dr. W., bijlage aan standaard medisch getuigschrift). Meer bepaald stelt dr. W. dat het uitermate van belang is dat verzoeker verder in België kan behandeld worden : (...).

De huidige zorgwekkende medische toestand van verzoeker is bovendien het gevolg het jarenlang niet behandelen van verzoekers ziekte in zijn thuisland :

“Ten gevolge van de jarenlange bestaande en onbehandelde ziekte is onze patiënt naar deze toestand geëvolueerd.”

Verzoeker is nochtans reeds rolstoelgebonden van toen hij nog in Kazachstan woonachtig was, doch werd aldaar vnl. behandeld met onstekingsremmers (zie brief dr. W.).

Dat de arts-adviseur dan ook geenszins een grondig onderzoek heeft verricht van de door verzoeker overgemaakte medische stukken!

Dat de arts-adviseur in haar advies dd. 22.05.2014 immers geenszins heeft rekening gehouden met alle elementen van het dossier, met name het feit dat verzoekers gewrichten allen volledig zijn aangetast door artritis, met het verlies van mobiliteit en functionaliteit in hoofde van verzoeker, dat verzoeker 100% rolstoelgebonden is en hulp nodig heeft voor transfer, dat vaststaat dat de noodzakelijke medische interventies niet zullen kunnen plaatsvinden in verzoekers thuisland, dat in hoofde van verzoeker mantelzorg vereist is welke in België door zijn familie wordt opgevangen, dat de huidige medische toestand van verzoeker het gevolg is van onderbehandeling in zijn land van herkomst en dat vanuit medisch standpunt een verlengd verblijf van verzoeker in ons land wenselijk is.

Dat de arts-adviseur al evenmin motiveert waarom de vaststellingen en besluiten van dr. W niet in overweging werden genomen en/of waarom zij volledig ingaat tegen het besluit van de behandelende geneesheer-specialist.

Dat er dan ook sprake is van een manifeste beoordelingsfout en schending van het artikel 9ter Vw., van de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en van de motiverings-en de zorgvuldigheidsplicht.

Dat de arts-adviseur voor wat betreft de toegankelijkheid van de nodige medische behandeling en opvolging in Kazachstan stelt dat de aandoeningen van verzoeker onder sociaal belangrijke of gevaarlijke aandoeningen valt, waardoor hij recht heeft op gratis zorg en medicatie. Bovendien zou medicatie ook gratis zijn voor wie in een ziekenhuis verzorgd wordt en voor sociaal kwetsbare groepen. Hiervoor verwijst de arts-adviseur naar een rapport van de Wereldgezondheidsorganisatie ‘Health systems in Kazakhstan : health system review, 2012.

Evenwel wordt in ditzelfde rapport duidelijk vermeld dat hoewel bepaalde medische zorgen gratis zouden moeten zijn, in werkelijkheid steekpenningen en onderhandse betalingen dienen te gebeuren aan artsen en zorgverstrekkers, zodat er van gratis medische zorgen geen sprake is : (...) (World Health Organization, Health Systems in Transition, Kazakhstan, Health system review, 2007, zie http://www.euro.who.int/_data/assets/pdf_file/0007/85498/E90977.pdf).

Verzoeker heeft dergelijke informatie eveneens opgenomen in zijn aanvraag van 10 januari 2014, zodat verweerder hiervan genoegzaam op de hoogte was.

Ook dienaangaande wordt geen enkele motivering. Integendeel, de arts-adviseur beperkt zich ertoe een opgave te doen van de theorie, doch laat de verdere opmerkingen buiten beschouwing dat in de praktijk medische zorgen in Kazachstan geenszins gratis zijn!

Hoewel verzoeker dit uitvoerig uiteengezet heeft in zijn regularisatieaanvraag, laat verweerder en inzonderheid de arts-adviseur na hierover ook maar enige motivering te geven!

Dat er dan ook sprake is van een manifeste beoordelingsfout en schending van het artikel 9ter Vw., van de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en van de motiverings-en de zorgvuldigheidsplicht.

Dat voorts de arts-adviseur in haar advies, noch verweerder in zijn beslissing, rekening heeft gehouden met alle elementen/argumenten van verzoekers aanvraag overeenkomstig art. 9ter Vw.

Verzoeker heeft immers uitdrukkelijk heeft verwezen naar de vaststelling (van de behandelende arts) dat mantelzorg vereist is, gelet op het verlies van mobiliteit en functionaliteit, hij volledig rolstoelgebonden is en volledig afhankelijk is van derden voor alle dagdagelijkse activiteiten.

Dat verzoeker in zijn aanvraag dienaangaande heeft benadrukt dat hij omwille van deze nood aan mantelzorg in België verblijft bij zijn zus, nu hij geen andere familieleden in Kazachstan meer heeft en zijn beide ouders overleden zijn. Verzoeker heeft dienaangaande overlijdensattesten van zijn beide ouders mét vertaling voorgelegd.

In haar advies poneert de arts-adviseur evenwel dat het onwaarschijnlijk zou zijn dat verzoeker in Kazachstan, zijnde het land waar hij ongeveer 25 jaar zou verbleven hebben, geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben bij wie hij terecht zou kunnen voor opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen of financiële hulp.

Dat ook dienaangaande geenszins een grondig nazicht gebeurde van de door verzoeker overgemaakte stukken, inzonderheid de overlijdensaktes van zijn beide ouders welke bovendien in een vertaalde versie bij de aanvraag werden gevoegd! Tevens heeft verzoeker opgemerkt dat hij geen andere familieleden in Kazachstan heeft en zijn enige zus in België woont.

Dat een dergelijke vaststelling, in combinatie met het gewoonweg negeren van de opmerkingen van dr. W., duidt op een manifeste onzorgvuldige behandeling en beoordeling van het dossier! Bovendien wordt hierdoor de motiveringsplicht geschaad.

Overigens is een loutere verwijzing naar de aanwezigheid van familie, vrienden of kennissen in het herkomstland onvoldoende. De overweging dat verzoeker hulp van zijn familie zou krijgen is dan ook onvoldoende als motivering (RVV nr. 96.043, 29 januari 2013).

Door te verwijzen naar de familieleden die de betrokkene heeft in het herkomstland zonder te onderzoeken wat hun financiële situatie is en of ze bereid zijn betrokkene te steunen, toont de Dienst Vreemdelingenzaken niet aan dat ze rekening hield met de individuele toegang tot zorg (RVV nr. 73.792, 23 januari 2012).

Tenslotte dient rekening gehouden te worden met het feit dat verzoeker volledig rolstoelgebonden is en hij voor alle dagdagelijkse zaken (mobiliteit, persoonlijke hygiëne, eten, transfers, enz...) volledig afhankelijk is van derden.

Het is dan ook gewoonweg uitgesloten dat vrienden of kennissen in Kazachstan – welke verzoeker overigens niet heeft aangezien hij van jongsaf aan ziek was en hierdoor steeds ziek thuis zat en uiteindelijk rolstoelgebonden werd – bereid zouden zijn om verzoeker op te vangen, wetende dat hen dergelijke zware taak boven het hoofd hangt!

Ook dr. W. spreekt van een zware zorg, zodat het onmogelijk is dat derden hiertoe bereid zouden kunnen gevonden worden :

“Patiënt is logischerwijs, gezien de functionele status, dan ook volledig afhankelijk van derden in het dagelijkse leven : hulp is aangewezen bij toiletbezoek, hygiëne, wassen, transfers vanuit bed naar rolstoel, eten (volledige ankylose van beide ellebogen) etc. Voor deze zware zorg staat zijn oudere zus momenteel in.”

Aangezien verweerder geenszins een individueel onderzoek heeft gevoerd naar de familiale situatie van verzoeker, is een dergelijke veronderstelling dan ook een onvoldoende motivering.

Dat er dan ook sprake is van een manifeste beoordelingsfout en schending van het artikel 9ter Vw., van de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en van de motiverings- en de zorgvuldigheidsplicht.

Dat verzoeker in zijn aanvraag genoegzaam heeft aangetoond dat het noodzakelijk is dat hij verder in België kan behandeld wordt – hierin gesteund door zijn behandelende geneesheer-specialist – en hij in Kazachstan geenszins de nodige medicatie, behandeling en mantelzorg zal kunnen bekomen, minstens deze financieel niet toegankelijk zijn, waardoor er een reëel risico is op een onmenselijk of vernederende behandeling aangezien er geen adequate behandeling is in het land van herkomst. (...) (Commissie Mensenrechten dd. 19 mei 1994, Tanko/vs Finland, in P.J. VAN KRIEKEN (red.), Health, Migration and Return. A Handbook for a Multidisciplinary Approach, 376-381).

Dat er in casu dan ook sprake is van een schending van artikel 9ter Vw. en van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.

Dat uit het voorgaande dan ook zonder enige twijfel blijkt dat de bestreden beslissing een schending inhoudt van de artikelen 9ter en 62 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 met betrekking tot de motivering van bestuurshandelingen, van artikel 3 EVRM en van de algemene rechtsbeginselen, inzonderheid het beginsel van behoorlijk bestuur, zorgvuldigheidsbeginsel en de kennelijke beoordelingsfout.”

2.2. Verzoeker stelt in essentie dat de ambtenaar-geneesheer niet onderzocht heeft of de nodige behandeling ononderbroken en in alle klinieken beschikbaar is, noch of de behandeling financieel toegankelijk is voor hem.

De in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan zij is genomen. In casu geeft de bestreden beslissing duidelijk de motieven en de juridische grond aan op basis waarvan zij is genomen.

Uit het verzoekschrift blijkt evenwel dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Waar de verzoekende partij inhoudelijke argumenten ontwikkelt tegen de bestreden beslissing, voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

De aanvraag 9ter werd ongegrond verklaard omdat de ambtenaar-geneesheer vastgesteld heeft dat de aandoening geen reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, noch een risico op onmenselijke en vernederende behandelingen aangezien de nodige behandeling beschikbaar en toegankelijk is in het land van herkomst.

Verzoeker lijdt aan polyarticulaire juveniele idiopathische artritis, met een klinisch beeld van destructieve en ankyloserende reumatoïde artritis.

De ambtenaar-geneesheer heeft het onderzoek naar de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de nodige behandeling uitgevoerd. Artikel 9ter van de vreemdelingenwet vereist niet dat de nodige behandeling in alle klinieken beschikbaar is, noch dat de behandeling gratis is opdat sprake zou zijn van 'beschikbaarheid' en 'toegankelijkheid'.

Het volstaat dat uit de officiële bronnen blijkt dat de nodige medicatie en opvolging daadwerkelijk beschikbaar zijn in het land van herkomst en dat betrokkene toegang krijgt tot de zorgen.

Uit het advies van de ambtenaar-geneesheer van 22 mei 2014 blijkt dat de medicamenteuze behandeling, de kinesithérapie, een rolstoel en reumatologische (internistische) zorgen beschikbaar zijn in Kazakstan.

Wat betreft de toegankelijkheid tot de nodige zorgen verwijst de ambtenaar-geneesheer naar verschillende bronnen waaruit het blijkt dat de toegankelijkheid tot de zorgen mogelijk is:

- site van het instituut voor gewrichtsziekten in Kazakstan;
- officiële site van de provincie Oost-Kazakstan m.b.t. rehabilitatiecentra;
- de site van de Commissie voor de mensenrechten bij de President van de Republiek Kazakstan;
- "Social security programs throughout the world, Kazakhstan 2010".

Uit deze bronnen blijkt dat de financiële sociale bijstand beschikbaar is voor burgers die niet over voldoende inkomsten of middelen beschikken.

Uit het rapport van de Wereldgezondheidsorganisatie van 2010 'Implementing health financing reform: lessons from countries in transition, 2010' blijkt dat de aandoening van verzoeker onder de 'sociaal belangrijke of gevaarlijke aandoeningen' valt waarvoor de zorgen en medicatie gratis zijn.

Verzoeker maakt de schending van de opgeworpen bepalingen en beginselen niet aannemelijk.

Het middel is ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf februari tweeduizend vijftien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC